

Kapłaństwo melchizedekowe na ziemi dzisiaj? Absolutnie nie!

Link do materiału wideo: [Kapłaństwo melchizedekowe-na ziemi? Absolutnie!](#)

Dzisiejsze nauczanie, w mojej opinii, będzie jednym z tych, które jest kontrowersyjne, a ja staram się trzymać z daleka od kontrowersyjnych nauczania. I choć uczę Tory, co samo w sobie już jest kontrowersyjne w tym świecie, to dzisiejsze nauczanie nazywa się:

„Nigdy nie będzie kapłaństwa melchizedekowego na ziemi!” – Jeśli chodzi o dzisiaj.

Wiem, że to trudne, ale przedstawimy dowody, patrząc z prawnego punktu widzenia. Jak wiecie, od 22 lat uczę o Świątyni, a moim nauczycielem jest Joseph Good, który uczy o Świątyni już ponad 40 lat. Jedną z rzeczy, jakie zrobiłem, to wróciłem na studia, by poznać starożytną historię Bliskiego Wschodu. I jestem bardzo wdzięczny, że próbowałem dotrzymać obietnicy, jaką złożyłem ojcu dawno temu, pod koniec lat 80-tych, kiedy chciałem grać w profesjonalnego baseballa, a on był zaniepokojony moją edukacją. Więc powiedziałem mu, że zamierzam kiedyś ukończyć studia. Kiedyś to wszystko skończę, byś był ze mnie dumny. Cóż, umarł w roku. Do tego czasu nie miałem jeszcze licencjatu ani magistra. Postanowiłem uczyć się tego w kontekście starożytnej historii Bliskiego Wschodu oraz Historii Biblijnej.

To, co zrobię dzisiaj, to podzielę się z wami wszystkimi wersetami, jakie badałem w kontekście Bliskiego Wschodu, zanim wróciłem na studia. To dlatego zdecydowałem się tam wrócić, bo bardzo pragnąłem zrozumieć ten temat w bardzo, bardzo głębokim wymiarze. I odkryłem, że pewnych rzeczy nauczałem niewłaściwie. Nauczałem pewnych rzeczy, które ja uważałem za słuszne, ale gdy przyjrzałem się dowodom – a pamiętajcie, to dowody ustanawiają prawdę – zawsze o tym pamiętajcie – to dowody stanowią prawdę – i musimy pozbyć się strachu przed myśleniem, że musimy mieć rację we wszystkim, że nie możemy się mylić. Odkryłem też, że bez mojej intencji uczyłem czegoś ludzi nieprawidłowo. Kiedy wróciłem do dowodów, naprawiam to. I chcę się z wami podzielić tym, co znalazłem. Będziemy dziś czytać wiele wersetów. Chcę wam dać pewien wgląd w to, dlaczego już nie wierzę, że Boże Królestwo, czyli my, jesteśmy w porządku Melchizedeka. Nie musicie mi wierzyć. Pozwólcie mi jednak przedstawić moją rację.

Ta sprawa krąży już od jakiegoś czasu. Wspólnym mianownikiem jest to, że 99,9% ciała Mesjasza w Torze nie studiuje Świątyni. Wiecie, że to prawda. Świątynia jest najbardziej zaniedbanym obszarem studiowania Biblii. Zdecydowałem więc, że będę studiować Świątynię. Że skupię się na wszystkim, co dotyczy Świątyni. Na tym, co rozchodzi się ze Świątyni na zewnątrz, jak uczy nas Księga Wyjścia, gdy budowano Przybytek. Ze środka na zewnątrz. A dopiero potem zacznę uzupełniać to, czego się nauczyłem o wnętrzu Świątyni. Wszystko związane z historią, archeologią, geografią starożytnego Bliskiego Wschodu, traktatami prawnymi.

To, co zrobię na początku, to podzielę się z wami genealogią Aarona. Wielu ludzi studiując Biblię, studiując kapłaństwo, nie ma pojęcia o różnicy między rodziną kapłańską i rodziną Lewitów. Choć wszyscy kapłani są Lewitami, nie wszyscy Lewici są kapłanami. Skąd to wiemy? Spójrzmy na diagram. Na tym diagramie, który mam z programu Logos (szukajcie go na [logos.com](#)), to jest niektóre z rzeczy, jakie mam. Mamy tutaj Lewitów – powiększę to, by było lepiej widoczne – zrobię to na tyle duże, byście widzieli. Tutaj mamy Lewiego, który miał trzech synów. Gerszon, Kehat i Merari. Teraz z trzech synów mamy Kehata. Kehat to jeden z trzech synów Lewiego, na którym musimy się skupić. Ponieważ z Kehat miał Amrama, Ishara, Chebrona,

Uzziela, Aminadaba. Oni wszyscy są Lewitami. Wszyscy. Tutaj Merari i jego synowie, Gerszon i jego synowie. Ishar, Chebron, Uzziel, Aminadab. Ale ja wam chcę pokazać, skąd pochodzi Mojżesz. Mojżesza pochodzi od Amrama. Z tej linii wywodzi się rodzina kapłańska. Aaron ma czterech synów: Nadab, Abihu, Eleazar, Itamar. Wiemy już, że Nadab i Abihu zginęli z powodu tego, co uczynili. Jest to przykład tego, dlaczego powiedziałem, że nikt nie może dziś wejść do Miejsca Najświętszego. I chociaż synowie Aarona, Nadab i Abihu, zostali wyświęceni, zostali konsekrowani, byli namaszczeni na kapłanów Boga w Przybytku, a mimo to nieproszeni weszli do Miejsca Najświętszego, w niewłaściwy dzień, nieproszeni, bez odpowiedniego upoważnienia, do Miejsca Najświętszego, i umarli.

Pomyślcie o tym logicznie, prosto, panie i panowie jurorzy, mamy dowody – numer jeden – jeśli synowie Aarona, którzy byli wyświęceni, byli namaszczeni, zostali przeznaczeni do służby w Namiocie, a nawet Miejsca Świętego, to kiedy nieproszeni weszli do Miejsca Najświętszego, choć ta praca była zarezerwowana tylko dla ich ojca Aarona, to jakim cudem my możemy wejść do Miejsca Najświętszego? Ludzie zaraz odpowiadają: a Księga Hebrajczyków mówi... Chwileczkę... otworzymy sobie Hebrajczyków. Przeczytam z tej wersji, jaką mam. My w polskim skorzystamy z Uwspółcześnionej Biblii Gdańskiej. W tej chwili naprawdę nie ma znaczenia, z jakiej wersji czytam, ale chcę wam powiedzieć, z jakiego przekładu czytam, bo będziemy czytać mnóstwo wersetów. Otwórzmy więc Hebrajczyków, rozdział 8, werset 4. Zobaczmy, dlaczego jestem w stanie wypowiadać takie odważne stwierdzenie, że kapłaństwo Melchizedekowe nigdy nie może być na ziemi. Chodzi o dzisiaj, ok? Hebrajczyków 8, przeczytam wersety od 1 do 4.

A oto podsumowanie tego, co mówimy: mamy takiego najwyższego kapłana, który zasiadł po prawicy tronu Majestatu w niebiosach. Jest on sługą świątyni i prawdziwego przybytku zbudowanego przez Pana, a nie człowieka. Każdy bowiem najwyższy kapłan jest ustanawiany do składania darów i ofiar. Dlatego było konieczne, żeby i ten miał co ofiarować. Gdyby zaś był na ziemi (chodzi o Jaszua), nie byłby kapłanem, gdyż są tu inni kapłani, którzy ofiarują dary zgodnie z prawem (Torą).

Czyli autor Hebrajczyków wyraźnie nam mówi, że gdyby Jaszua był na ziemi, w ogóle nie byłby kapłanem. To wielkie stwierdzenie. Ponieważ jeśli sam Jaszua, syn żywego Elohim, który zmartwychwstał, który został naszym Arcykapłanem, ale tylko w Niebiańskiej Świątyni, w której, tak na marginesie, ty i ja nie możemy służyć. Ani Lewici, ani synowie Aarona nie mogą pełnić urzędu w Niebiańskiej Świątyni. Co zatem sprawia, że ty i ja uważamy, że jesteśmy teraz kapłanami na ziemi, skoro sam Jaszua nie będzie kapłanem na ziemi? Sam ten werset popiera to, z czym próbuję się dzisiaj z wami podzielić. Jeśli czytamy to w kontekście, to promuje to Jaszua jako Arcykapłana w Niebiańskiej Świątyni. Jest to jedyne miejsce, w jakim może legalnie sprawować służbę, gdyż Bóg ustanowił przymierze z Aaronem i jego synami; jako przymierze nadania (lub grantu). Nadanie dla Aarona i jego synów. Za chwileczkę to omówimy. Teraz jednak staram się ustanowić fundamenty. Fundamenty, że tylko synowie Aarona mogą przebywać w Miejscu Świętym i Najświętszym, lub terenie świątynnym, jaki znamy. Są pewne dziedziny, które mogą robić tylko kapłani. Składanie ofiar, ołtarz, wszystkie święte naczynia, obsługę krwi. Więc jeśli obsługi krwi może dokonać tylko kapłan, a ty zabijasz baranka na Paschę i manipulujesz krwią, kładąc ją na odrzwiach swoich domów, to popełniasz przekroczenie uprawnień, a karą w Biblii za to była śmierć. Pokażę wam także dowody, gdy ktoś inny niż kapłan próbuje wykonywać pracę kapłana i płacą za to wysoką cenę, wysoką karę. Gadanie nic nie kosztuje. Musimy przedstawić dowody. Zaczynamy.

Dowód numer jeden. Według Biblii sam Jaszua w ogóle nie mógł być kapłanem na ziemi. Jeśli więc Jaszua nie może być, to dlaczego myślimy, że my możemy... według porządku Melchizedeka? Tak na marginesie, rzucam każdemu wyzwanie, gdziekolwiek, znajdźcie mi jeden werset w Piśmie, który dosłownie mówi, który literalnie mówi, że ty i ja jesteśmy kapłanami według porządku Melchizedeka... w Biblii. Że ty i ja, dzisiaj, jesteśmy według porządku Melchizedeka, w Biblii, w Nowym Testamencie. Nigdzie tego nie ma. Jedyne miejsce, jakie

wymienia Melchizedeka to List do Hebrajczyków. I to w odniesieniu do Jaszua, a nie do nas. Czy jest powiedziane, że Królestwo jest Królestwem kapłańskim? Tak, ale jest różnica między funkcją a urzędem. Czy możemy sprawować urząd kapłański, oto jest pytanie? Czy możemy wykonywać tę funkcję? Dobrze, pozwólcie więc, że pokażę wam, jak możecie pełnić funkcję bez bycia kapłanem. Przejdźmy do Ezechiela. Przejdźmy do Ezechiela rozdział 44 werset 23. Eze 44:23-24 Używam innej Biblii i ma ona trochę inną kolejność ksiąg, do jakiej jestem przyzwyczajony. Zgubiłem się. Spróbuję od tyłu. Nie, tak źle. Eze 44:23-24 mówi tak:

Będą uczyć mój lud różnicy pomiędzy tym, co święte, a tym, co nieświęte, a także mają uczyć rozróżniać pomiędzy tym, co nieczyste, a tym, co czyste. A gdy będzie jakiś spór, oni staną, aby sądzić, i będą sądzić według moich sądów. Będą przestrzegali moich praw i moich ustaw we wszystkie moje uroczyste święta i będą święcili moje szabaty.

Kim są ci ludzie, którzy będą to robić? Werset 15, który tak mówi. A werset 15 mówi:

Lecz kapłani, Lewici, synowie Sadoka, którzy pełnili straż w mojej świątyni, gdy synowie Izraela odeszli ode mnie, oni zbliżą się do mnie, aby mi służyć, i staną przede mną, aby mi ofiarować tłuszcz i krew, mówi Pan Jahwe.

Więc teraz mamy synów Sadoka. Kim oni są? Wróćmy do genealogii, ponieważ wiele osób używa tego, aby powiedzieć, widzisz? Sadok. Melchizedek, gdyż *sadok* oznacza sprawiedliwy (*sadik*). Sprawiedliwy. Król sprawiedliwości. Tak naprawdę to są tytuły, to nie jakaś osoba. *Melech sedek* – czyli król sprawiedliwości. To nazwa pewnego porządku, to nawet nie jest osoba. Ok? Musimy więc pamiętać, kim ten Sadok jest tutaj. Według Pisma i genealogii, jaką tu mamy – przepraszam, ale to mi strasznie wariuje – w tej genealogii widzimy tu Eleazara, pod nim mamy Pinchasa, potem jest Abiszua, Amariasz, Jochanan, Szallum, Bukki, Achitub, Azariasz, Chilkiasz, Uzzi, Sadok. To jest ten Sadok, o którym mówi Biblia w czasach Dawida. Ok? Choć było kilku Sadoków. Sadok wywodzi się z linii Eleazara. Eleazar to syn Aarona. Pamiętajcie, wszyscy synowie Aarona są kapłanami. A oni wszyscy są Lewitami. Ale nie wszyscy Lewici są kapłanami. Wróćmy do tej listy, byście zobaczyli, o co mi chodzi. Spójrzcie na kursor pośrodku. Tu jest Amram, tutaj Mojżesz i Miriam. Oni są dziećmi Amrama, ale nie są kapłanami. Oni nie są kapłanami. To Aaron staje się ojcem wszystkich kapłanów i arcykapłanów. Ich wszystkich. Potem jest Nadab, Abihu, którzy umarli oraz Eleazar i Itamar. Z tych dwóch pochodzą wszyscy kapłani w historii Izraela. Czyli to jest ich genealogia. Ok? Czyli bardzo istotne jest, byśmy zrozumieli, że ci wszyscy goście są Lewitami, ale ci tutaj, z boku, nie są kapłanami. Oni są kuzynami, są w rodzinie. Jest to bardzo ważny temat. Ponieważ Kehat miał innego syna, nazywał się Aminadab, a Aminadab miał syna Koracha. Korach próbował przekroczyć uprawnienia służby Mojżesza i Aarona. Rzucił im wyzwanie i umarł. Korach i synowie Rubena zginęli, ponieważ kwestionowali autorytet Mojżesza i Aarona. Ponieważ to Aaron został wyświęcony, uświęcony, oddzielony, namaszczonego do wykonywania pracy.

Pozwólcie, że teraz wam powiem, jak to wszystko działa z prawnej perspektywy starożytnego Bliskiego Wschodu. Mam tutaj segregator, chcę wam go pokazać, gdyż jest to część moich badań nt. starożytnych przymierzy Bliskiego Wschodu. W tym skoroszytcie tutaj mam 25 artykułów. Mam takich 4 lub 5. Zostałem pobłogosławiony tym, że mogłem zebrać tak wiele artykułów, ponad 400, na temat przymierzy, przymierzy nadań (grantów) w starożytnym Bliskim Wschodzie. Przymierzy równości, struktury traktatów, języka, legalności, statutów, ceł, rytuałów, słowem wszystkiego. Mogłem, zostałem pobłogosławiony w tym, że mogłem dokonać badań w tej dziedzinie. I odkryłem pewien artykuł. Właściwie to mam kilka książek tego autora, a autor ten nazywa się Mosze Weinfeld. Mosze Weinfeld napisał rewelacyjną książkę na temat sprawiedliwości i prawości na starożytnym Bliskim Wschodzie i w Izraelu. Wielce ją polecam, byście ją zdobyli. Napisał także komentarz do 5 Księgi Mojżeszowej. Mam w końcu ten artykuł. Nazywa się: 'Przymierza Nadań w Starym Testamencie i w Starożytnym Bliskim Wschodzie'. Mam

tutaj przed sobą ten artykuł. To nie jest jakaś osoba, pisząca artykuł i podająca swoją interpretację. Jest to osoba prowadząca badania na temat historii starożytnego Bliskiego Wschodu, potwierdzająca informacje. Wiemy to ze względu na bibliografię. Spójrzcie, muszą oni podać źródła swoich badań, muszą zamieścić na końcu całą bibliografię. Ok? Możecie sami sprawdzić to, co zamierzam przekazać. Mam zamiar wziąć ten artykuł mojego... mojego... jak to się nazywa? Mam go w pliku i zamierzam go umieścić na naszym czacie, byście sami poczytali. Zamierzam wam trochę poczytać historii starożytnego wschodu na temat przymierzy nadań (grantów).

Co to takiego 'Przymierze Nadania'? Przyjrzymy się kapłaństwu z perspektywy przymierza nadania. Grant to po prostu dar Boga. Pamiętajcie, Paweł powiedział nam w Biblii, że dary Boże są nieodwołalne. Wiemy, że ziemia jest darem od Pana. Pan dał ją jako dar w jednostronnym przymierzu, jakie zawarł z Abrahamem. Genesis 15. Dał także synów Izraela, potomków, jako dar dla Abrahama, by Mu służyli. Także królowanie zostało dane Dawidowi. Wszyscy synowie Dawida są Żydami, ale nie wszyscy członkowie pokolenia Judy są synami Dawida. Ok. Tak samo, jak z kapłaństwem – Lewici – synowie Aarona. Czyli wszyscy Żydzi wywodzą się z plemienia Judy. Natomiast nie wszyscy ludzie z plemienia Judy mogą zostać królami z linii Dawida, ponieważ to przechodzi tylko w linii Dawida. Ta sama rzecz.

Przeczytam wam co nieco z tych stron. I muszę to zrobić, ponieważ stanowi to fundament. Biblijne i historyczne tło do zrozumienia tego, co mówi nam Biblia. Pamiętajcie – Biblia została napisana dla nas, ale nie do nas! Pismo Święte zostało napisane w określonych ramach czasowych, a cytat został wymyślony przez Jana Waltona. Biblia została skierowana do pewnego obszaru i środowiska, i czytamy sobie tamtą narrację, ale nie rozumiemy kontekstu tego, co zostało napisane. Przeczytam wam pewne rzeczy, które możecie porównać w Biblii, i język, jakiego używa Biblia, posiada prawną naturę. Gdy w końcu zrozumiesz biblijny język i sposób, w jaki jest zbudowany, kiedy będziesz czytać wersety, to będą miały doskonały sens. Kiedy rozumiesz kulturę i rytuały, to czytając wersety, wszystko będzie czyniło logiczną, doskonałą całość. Wszystko będzie idealnie do siebie pasować.

Pozwólcie, że przeczytam wam pierwszy paragraf ze strony 184 tego naszego artykułu. Mówi tak: *Dwa typy przymierzy, jakie znajdujemy w Starym Testamencie: obligatoryjny typ – odzwierciedlony w przymierzu Boga z Izraelem; oraz typ przyrzeczenia – odzwierciedlony w Abrahamowym i Dawidowym.* Uczeni rozumieją, że istnieje coś takiego jak suzeren i wasal, traktat suzeren-wasal, czyli jakiś pan lub patron oraz wasale, czyli słudzy. Takie coś stało się na górze Synaj. A także taki, który nazywa się nadaniem (grantem). Typu, zawierającego obietnicę – czyli, że Bóg daje obietnicę. Dał ją Abrahamowi, dał ją Dawidowi i dał ją także synom Aarona. Zbadamy to. Mówi coś takiego: *Natura przymierza Boga z Izraelem została dokładnie zbadana i niedawno wyjaśniona poprzez porównanie ze sformułowaniami traktatowymi w starożytnym Bliskim Wschodzie. Natura przymierza Abrahamowego i Dawidowego jest jednak nadal niejasna i wymaga wyjaśnienia. Niniejsze badanie sugeruje nowy sposób rozumienia charakteru przymierzy Abrahamowego i Dawidowego, a w nich za pomocą porównania topologicznego i funkcjonalnego z formułą nadań (grantów) starożytnego Bliskiego Wschodu.*

Chciałbym dokończyć swoją myśl na temat wersetów z Ezechiela, jakie czytałem, pomiędzy funkcją a urzędem, zanim przejdę dalej. Gdy idziesz do kogoś, by z nim porozmawiać... pamiętacie, mówiłem, że wszyscy mamy funkcję kapłana, ale nie wszyscy wykonujemy ten urząd. A najlepszym przykładem, jaki mogę wam dać, cofam się trochę, aby nie było tu żadnego zamieszania. Powiedzmy, że chodziłeś na studia prawnicze, ale nigdy nie uzyskałeś tytułu. Byłeś na studiach prawniczych, ale nigdy nie zdałeś egzaminu końcowego. Studiowałeś prawo, jesteś w tym bardzo dobry, mógłbyś być świetnym prawnikiem, ale nie masz tego kawałka papieru, który by potwierdzał, że jesteś legalnym prawnikiem. Możesz sobie mówić o prawie, ile chcesz, lecz jeśli nie masz tego papierka, to nie możesz wykonywać zawodu – zawodu prawnika. Wiecie, o co mi chodzi. Możesz więc udzielić komuś porady prawnej, w oparciu o to, co wiesz, ale musisz mu oświadczyć, że nie jesteś prawnikiem, lecz udzielasz tylko swojej rady.

My też możemy pomóc ludziom zrozumieć czasy i pory. O tym właśnie mówi Ezechiel 44:23-24, że kapłani, synowie Sadoka, którzy są synami Aarona, musimy się cofnąć do genealogii, i

to ich wybrał Bóg, by uczyli nas o rzeczach świętych i pospolitych, czystych i nieczystych. By rozstrzygali problemy, abyśmy czynili to, co prawe, zachowywali szabat jako święty, byśmy mieli szacunek do Świątyni, do Świąt. Znamy to. Lecz teraz wy także możecie pomagać ludziom w rozróżnianiu czystego i nieczystego, chociaż nie jesteście kapłanami z rodu Aarona. Możecie pokazywać im, jak żyć według kalendarza, jaki Bóg ustanowił w Biblii, za którym cały Izrael podąża. Wciąż im możecie pokazywać, co jest czyste i nieczyste. Wykonujecie funkcję, Bóg wykorzystuje nas, jako żywy organizm, by pokazywać ludziom, jak mamy żyć świętym życiem. Ponieważ to kapłani zostali oddzieleni do nauczania Izraela, jak żyć oddzielonym, świętym życiem. Teraz wy macie taką możliwość czynienia tego dla świata, ale to nie znaczy, że macie prawo, by sprawować i wykonywać pracę kapłanów. Chociaż cały Izrael pomagał ludziom mówić „nie”, nie potrzebujemy nieczystych rzeczy, świętujemy te Święta, Boga czcimy w taki sposób, tak się modlimy, w taki sposób składamy ofiary, to zwykły Izraelita nie mógł wejść do Świątyni, do miejsca Świętego i Miejsca Najświętszego, udając, że sprawuje urząd kapłański. I to właśnie kwestionujemy tutaj. Wiele osób wykonuje urząd kapłański, gdy zmienia kalendarz, gdy manipuluje krwią, gdy zmienia Święta, gdy zmienia imię. Kiedy dokonuje błogosławieństwa Aarona, to tak de facto wykonuje urząd kapłański. Tak, Rico? A skąd to wiesz? Mówi o tym fragment Tory na ten tydzień. Księga Liczb rozdział 6 werset 22 mówi tak:

Potem Jahwe powiedział do Mojżesza: Powiedz Aaronowi i jego synom: Tak będziecie błogosławić synów Izraela, mówiąc do nich: Niech ci błogosławi Jahwe i niech cię strzeże...

Widzicie, przykazanie jest dane bezpośrednio synom Aarona. To oni są tymi, którzy mają błogosławić synów Izraela błogosławieństwem Aarona. Błogosławieństwem Aarona – głośnym wołaniem. Co interesujące, ponieważ ludzie mówią: my teraz jesteśmy w porządku Melchizedeka, teraz oni zmawiają modlitwę, jaką Bóg dał bezpośrednio synom Aarona. Czy Bóg zmienił swoje zdanie, nagle, lat później i mówi teraz: każdy Izraelita oraz obcy, który się przyłączył do Królestwa, może robić, co chce i jak mu się podoba? Przecież to zostało dane im (synom Aarona). Przecież werset 27 mówi tak:

I będą wzywać mojego imienia nad synami Izraela, a ja im będę błogosławił.

Ludzie skupiają się na tym, czy używać Bożego imienia w błogosławieństwie Aarona, ale czy ma to znaczenie, jakiego imienia użyjemy, jeśli osoba to mówiąca nie jest synem Aarona? Bo to oni są tymi, którzy mają wypowiadać to błogosławieństwo. Ludzie, mamy problem. Nie rozumiemy Biblii z prawnego punktu widzenia. Przekraczamy święte rzeczy, nawet o tym nie wiedząc. A przecież synowie Aarona chodzą wokół nas. Synowie Lewiego, którzy nauczają Tory. Ale my ich też nie szanujemy. Mamy dziwną sytuację, bo myślimy sobie, że wszystko wiemy i zmieniamy rzeczy, do jakich nie mamy żadnej prawnej jurysdykcji, by je zmieniać. Proszę, róbcie sobie notatki. Pytania zadajcie po tym nauczaniu. Wtedy możemy to omówić trochę więcej.

Wróćmy teraz do artykułu. Mówi on tak: *niniejsze badanie sugeruje nowy sposób rozumienia charakteru przymierzy: Abrahamowego i Dawidowego. A to za pomocą porównania typologicznego i funkcjonalnego z formułą grantu, formułą nadania w starożytnym Bliskim Wschodzie. W sferze kulturalnej Mezopotamii rozpowszechnione były dwa rodzaje oficjalnych dokumentów sądowych w drugiej połowie drugiego tysiąclecia p.n.e. I dalej. Traktaty polityczne...* Tutaj mamy ważną część.

Jeśli coś studiujecie, mówimy o poziomie uniwersyteckim lub doktoranckim, i próbujecie przedstawić tego typu dowody, to musicie im przedstawić precedens, by móc cokolwiek udowodnić. Tak po prostu działa prawo. Tak wszystko działa. Przedstawiasz dowody i w oparciu o dowody, podejmujesz racjonalne decyzje. Dokonujesz właściwego osądu. I my musimy zrobić tak samo. Czasy wyskakiwania ze zwariowanymi teologiami, opartymi na naszym rozumieniu muszą się skończyć! Mamy dowody, mamy informacje. Wszystko mamy dostępne, co pozwala nam

podejmować lepsze decyzje i być lepszymi sługami Boga. A jednak wciąż myślimy myśleniem, jakie mieliśmy w świecie denominacji. Zgodnie z wyobrażeniami naszego logicznego umysłu. Musimy to zatrzymać. Gorąco polecam, byśmy tak uczynili. Wyślę wam ten artykuł. Umieszczę go na czacie. Przeczytajcie całość. Zróbcie mi przysługę i przeczytajcie bibliografię. Wszystkie źródła, z jakich korzystał ten autor, by przygotować ten artykuł. A potem zróbcie to, co ja, cofnijcie się i sprawdźcie każde z nich. Cztery miesiące zajęło mi, zanim przeszedłem przez ten artykuł. Zatem tak, znam się na tym temacie. Ok.

Tak jest napisane: *traktaty polityczne, które są nam dobrze znane z Imperium Hetytów, a także królewskie nadania (granty), które w klasycznej formie odnajdujemy na babilońskich dokumentach kudurru (kamienie graniczne), przy których się znajdują; a także u Hetytów, na obszarze Syro-Palestyny, w okresie neoasyryjskim. Struktura obu typów tych dokumentów jest podobna. Oba zachowują te same elementy: rys historyczny, wstęp, wytyczenie granic, postanowienia, świadkowie, błogosławieństwa i przekleństwa.* Oznacza to, że Biblia układa się zgodnie z tymi starożytnymi traktatami Bliskiego Wschodu. Ze strukturą i sposobem, w jakim używano języka, przy zawieraniu starożytnych przymierzy. Biblia współgra z międzynarodowymi starożytnymi traktatami tamtych czasów. Jest ona obowiązującym, żywym dokumentem, wciąż aktualnym – i to jest naprawdę fajna część.

W starożytnym świecie, dopóki żył król, ten dokument i ten traktat stale obowiązywały. Chcę to jeszcze raz powtórzyć. Dopóki żył król, taki traktat obowiązywał wiecznie, aż do jego śmierci. To dlatego słowo 'olam' oznacza pewien czas. Ponieważ rozumieli oni, że to trwa wiecznie, dopóki żyje ten król, który utrzymuje te porozumienia traktatowe, to przymierze. I robili coś takiego, gdy zbliżała się śmierć tego króla, to odnawiał to przymierze za swoim synem. Jego syn stanie się teraz dziedzicem królestwa. I z automatu stanie się tym, który będzie musiał kontynuować ten traktat, z kimkolwiek był on zawarty. Dlatego Jaszua mówi, że przyszedł odnowić przymierze. Odnówić przymierze, by Izrael mógł utrzymać relację z Bogiem. By kapłaństwo mogło bezustannie wykonywać swoją pracę w Świątyni jako pośrednicy i dobroczyńcy Królestwa. Dobrze, kontynuujmy.

Funkcjonalnie jednak istnieje ogromna różnica między tymi dwoma typami dokumentów. Podczas gdy traktat – mamy tu teraz ważną część, nie przegapcie tego – podczas gdy traktat obowiązuje dalej, zobowiązania wasala wobec swego pana, suzerena. To potwornie istotne! Gdy chodzi o Górę Synaj, to Góra Synaj staje się przymierzem bilateralnym (dwustronnym). Przymierzem między Izraelem i Bogiem. Bóg i Izrael. To Pan rozpoczął proces wchodzenia w przymierze z Izraelem. A Izrael się zgodził i złożył przysięgę. Zgodzili się na wszystkie warunki przymierza – stąd jest ono bilateralne. Bóg będzie nas chronił, błogosławił nam, prowadził nas tak długo, jak długo będziemy posłuszni Jego przykazaniom. W świecie naukowym nazywa się to traktatem typu suzeren-wasal. Píše dalej: suzeren... pozwólcie, że to przeczytam raz jeszcze. *Podczas gdy traktat stanowi obowiązki wasala (sługi) wobec pana (suzerena), grant (nadanie) stanowi obowiązki pana wobec swego sługi.* Na tym właśnie polega różnica między traktatem, czyli pan wobec sługi. Ok? O, przepraszam, sługi wobec pana. Czyli w traktacie sługa jest posłuszny panu. Natomiast w granicy, przy nadaniu to pan ma obowiązki. Grant określa obowiązki pana wobec sługi. W granicy przekleństwo skierowane jest – to teraz bardzo istotne, bo to prawny aspekt, jaki musicie znać – W przymierzu nadania (grantu) przekleństwo skierowane jest do tego, który przekroczy prawa królewskiego wasala. Czyli, np. Dawid był królewskim wasalem Boga. Bóg dał MU i jego rodzinie królowanie na wieki. Zatem jeśli ktoś kwestionuje Dawida i jego królowanie, to tak naprawdę rzuca wyzwanie Bogu. Ponieważ to Bóg go tam umieścił, jest to dar królowania dla Dawida i nikt tego nie może zmienić. Jeśli rzucasz wyzwanie Bożemu królowi na ziemi, kwestionujesz autorytet Boga. Jeśli kwestionujesz ziemię, a ziemia jest darem dla Abrahama i jego synów na wieki, jeśli kwestionujesz i mówisz przeciwko ziemi Izraela, to kwestionujesz tego, który dał ten dar Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi, synom Izraela. Jeśli kwestionujesz kapłaństwo lub służbę świątynną, jako nielegalną, to nie rzucasz wyzwania synom Aarona, lecz panie i panowie, rzucacie wyzwanie temu, który dał ten dar synom Aarona. I mamy problem. Jeśli więc nazywasz siebie kapłanem według porządku Melchizedeka, a Bóg nigdy, ale nigdy w historii Biblii, jeśli nie

ma tam napisane, że ty i ja mamy autorytet lub jurysdykcję, by czynić cokolwiek, co wiąże się z kapłaństwem, zwłaszcza Melchizedekowym, a nie mamy tam takiego dowodu, tylko Jaszua, to oznacza, że rzucasz wyzwanie ważności kapłaństwa synów Aarona, jedynych, których Bóg wybrał do wykonywania tej pracy. Przekraczamy uprawnienia. Nie nauczyliśmy się niczego z historii Koracha, który był Lewitą, ale chciało mu się pracy synów Aarona. Był Lewitą, ale nie był kapłanem. I Bóg go uśmiercił. Także każdy, kto zgadzał się z Korachem, zginął. To poważne sprawy. I dlatego tak mocno i wprost wam to przekazuję. Ale pokazuję wam dowody. Nie, co ja myślę, lecz co mówi Biblia, i mówi historia. Dobrze? Ważniejsza jest Biblia, ale historia też jest pomocna.

W przypadku nadań (grantów) przekleństwo skierowane jest przeciwko temu, kto podważałby prawa królewskiego wasala. Natomiast w przypadku traktatu przekleństwo skierowane jest przeciwko wasalowi, który łamałby prawa swojego króla. Innymi słowy, nadanie (grant) służy głównie do ochrony praw sługi. Nadanie (grant) służy głównie do ochrony praw sługi. W tym przypadku ziemi. W tym przypadku kapłaństwa. W tym przypadku królowania. W tym przypadku zbawienia. Pamiętajcie, zbawienie to grant (dar). Jest to dar. Nikt nie może go odebrać. Bóg go nie może odebrać. Dał ci dar za twoją wierność. Jeśli zbuntujesz się przeciwko Bogu, ty możesz odrzucić ten dar. Tak jak Izrael odrzucił ziemię. Jak niektórzy kapłani odrzucili kapłaństwo. Ale Bóg nie może go odebrać. Nie zrobi tego. Tak tu dalej mamy powiedziane: *traktat ma chronić prawa władcy. I dalej, podczas gdy nadanie (grant) jest nagrodą za wierność oraz dobre czyny, już dokonane, traktat jest zachętą do przyszłej wierności.* Dwie różne rzeczy.

Przeskoczę trochę do przodu, bo chcę wam przeczytać to, co dla was przygotowałem. Na stronie 189 artykuł ten mówi o bezwarunkowym darze. Ze względu na czas przeskoczę trochę do przodu, dobrze? Zamieszczę wam cały artykuł na czacie, byście go mogli ściągnąć, zbadać, przestudiować i sprawdzić wszystko, co wam przekazuję. Powiedziane jest: *choć nadanie (grant) dla Abrahama oraz dla Dawida bliskie jest w swoich sformułowaniach do neoasyryjskich nadań (grantów), i dlatego może być późniejsze, to jednak same obietnice są znacznie starsze i odzwierciedlają wzór nadań Hetytów. 'Ziemia' i 'dom', czyli dynastia, obiekty przymierza odpowiednio Abrahamowego i Dawidowego, są rzeczywiście najbardziej znaczącymi darami króla w hetyckiej i syro-palestyńskiej rzeczywistości politycznej.*

To, co próbują wam tutaj powiedzieć to, że struktura, o jakiej mówi Biblia, dar dla Abrahama i Dawida, zgadza się z językiem używanym w starożytnym świecie, kiedy to król dawał komuś nadanie (grant). Tak na marginesie, dzisiaj rząd też daje granty, choć robi wokół tego dużo szumu. Cała ta nagonka z rozdawaniem pieniędzy. Nie płacisz od tego podatku, nie musisz ich zwracać. Jest to grant, od rządu dla ciebie. Ok? Poczytam wam teraz trochę historii. Wiem, że trochę nudnawe. Wiem o tym. Ale nie możemy uzyskać prawdy, jeśli nie spojrzymy na dowody. A to, co ludzie gadają, to spekulacje. Dla nich ma znaczenie to, co czują. Spójrzmy na dowody, jakie mamy. Te dowody pochodzą sprzed lat. W rzeczywistości trochę więcej. lat! Ok. I są to pierwotne źródła. Tak tu jest powiedziane: *przeskoczmy tutaj... są rzeczywiście najbardziej znaczącymi darami suzerena w hetyckiej i syro-palestyńskiej rzeczywistości politycznej, i tak jak hetyckie granty, tak samo nadanie ziemi Abrahamowi i nadanie 'domu' Dawidowi są bezwarunkowe. Stąd tak czytamy w traktacie Hattusilisa III z Ulmi-Tesupem z Dattasy: – posłuchajcie teraz, co jest powiedziane w tym traktacie – po tobie, twój syn i twój wnuk to posiadzie (jest to dar dla jakiejś tam osoby), nikt im tego nie odbierze. Jeśli jeden z twoich potomków zgrzeszy, to król będzie go sądził przed swoim sądem. Jeśli okaże się wtedy winny i zasłuży na śmierć, to on zginie. Ale nikt nie odbierze potomstwu Ulmi-Tesupa ani jego domu, ani jego ziemi po to, by dać je potomkowi kogoś innego.*

Jest to ogromny precedens, jaki umacnia Biblię. Ponieważ choć dar ziemi dano Abrahamowi – Abrahamowi, ok – to kiedy synowie Izraela okazali się nieposłuszni Torze, zostali wygnani. Ale mamy księgę Ezdrasza i Nehemiasza, które nam mówią, że oni wrócą. Ponieważ ziemia nie może być oddana nikomu innemu, lecz tylko ludziom, którzy otrzymali ją jako nadanie (grant). Potomkom Abrahama, Izaaka i Jakuba. Teraz wiecie, dlaczego Bóg ratyfikował przymierze z Abrahamem, z Izaakiem, z Jakubem, a potem z synami Izraela, aby, kiedy wejdą w przymierze,

jako potomkowie Abrahama, otrzymali te same obietnice i dar, jakie dał Abrahamowi za jego wierną służbę – a są nimi ziemia oraz potomkowie. Jest bardzo ważne, abyśmy zrozumieli przesłanie, jakie próbuję tu dzisiaj przekazać. Powiedziane tu jest: *jeśli okaże się wtedy winny i zasłuży na śmierć, to on zginie. Ale nikt nie odbierze potomstwu Ulmi-Tesupa ani jego domu, ani jego ziemi po to, by dać je potomkowi kogoś innego. W podobny sposób Mursilis II umacnia prawo Kupanta-Kala do domu i ziemi, pomimo grzechów jego ojca.* Podobne sformułowanie występuje w dekreście królewskim innego króla starożytnego Bliskiego Wschodu, który mówi takie słowa: *Nikt w przyszłości nie odbierze tego domu U-manawie lub Tesup-manawie, jej dzieciom, jej wnukom i jej potomkom. Jeśli któryś z potomków U-manawy wywoła gniew u królów, to czy zostanie mu przebaczone, czy zostanie zabity, będzie on potraktowany zgodnie z wolą jego pana, lecz jego domu mu nie odbiorą i nie oddadzą nikomu innemu.*

Jest to bardzo ważna zasada, wzięta ze starożytnych praw krajów otaczających Izrael. Gdyż Bóg czyni dokładnie tak samo. On jest królem, który znajduje w kimś upodobanie – Abraham znalazł upodobanie w Jego oczach – i mówi: chcę ci dać prezent. Chcę to dać jako dar synom Izraela, chcę to dać wszystkim twoim potomkom, i tym darem jest ziemia. Nikt nie może pozbyć się synów Izraela. Dlatego, ilekroć walczysz przeciwko ludowi żydowskiemu i synom Izraela, to walczysz przeciwko Bogu. Gdyż Bóg dał synów Izraela jako dar Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi. I jeśli podważasz synów, lud, ziemię, kapłaństwo, królestwo, to rzucasz wyzwanie samemu Bogu. I na koniec, w tym samym artykule, na stronie, zaraz to szybko znajdę, 201 mowa jest o nadaniu kapłaństwa i przychodach kapłanów. To znaczy dziesięcinach i ofiarach. Ok. *Dokumenty nadań (grantów) starożytnego Bliskiego Wschodu dotyczą także nadania statusu. Kapłaństwo. Kapłaństwo Aaronowe w Izraelu również zostało ustanowione jako wieczne nadanie (grant).* Czytamy o tym w 4 Mojżeszowej 25:12-13.

Pinchas, syn Eleazara, syna Aarona, kapłana, odwrócił mój gniew od synów Izraela, gdyż okazał wśród nich gorliwość ze względu na mnie... dlatego zawieram z nim moje przymierze. Nadaję mu (zawieram)...

Przejdźmy do tego wersetu. Otwórzmy 4 Mojżeszową. Rozdział... Już to prawie mam... 4 Mojżeszowa 25. Wersety 12 i 13 (11 i 12 w polskim przekładzie). Posłuchajcie, co tu jest powiedziane. To ważne. O, tutaj. Werset 10.

Potem Jahwe powiedział do Mojżesza: Pinchas, syn Eleazara, syna Aarona, kapłana, odwrócił mój gniew od synów Izraela, gdyż okazał wśród nich gorliwość ze względu na mnie, tak że nie wytraciłem synów Izraela w mojej zazdrości. Przeto mów do niego: Oto daję mu ... Daję – to słowo *natan*. Natan. Jest to dar. Jest to podarunek. Oto daję mu pokój przymierza mego. Będzie to dla niego i dla jego potomstwa po nim przymierze wiecznego kapłaństwa, ponieważ okazał gorliwość o swego Boga i dokonał prześlągnięcia za synów Izraela.

Tu mamy dowód. Bóg dał mu to na wieczne kapłaństwo. Pamiętajcie, co powiedziałem wam wcześniej. Dopóki żyje król, ten dar jest wiecznie obowiązujący. Dopóki żyje król, traktat będzie wiecznie utrzymany. Jeśli mówicie mi teraz, że Bóg pozbył się kapłaństwa Aaronowego, to czy chodzi wam o to, że Bóg umarł? Gdyż jedyną możliwością, aby dar został odebrany, że go nie ma, to że króla nie ma już tutaj. W chwili, gdy król stąd zniknie, wtedy kolejny przywódca może zrobić, co zechce i może się tego pozbyć, ponieważ nie ma żadnego zobowiązania wobec tej osoby. Czy to nie dlatego Paweł w swoim nauczaniu do pogan, którzy zostali wszczępieni do Królestwa, opowiada im o Bożych darach? Ponieważ Bóg dał im dar za ich lojalność. Jednak nigdy nie dał im kapłaństwa. Bóg nigdzie w Nowym Testamencie nie powiedział: hej, ludzie, Świątynia będzie zniszczona, dam wam teraz, ludziska, w darze kapłaństwo Aaronowe. Nigdy tak nie zrobił. Paweł też tak nie powiedział. Uczynił wręcz przeciwnie. W Dziejach Apostolskich 18 i 20 udał się do Jerozolimy, by obchodzić Święto Pięćdziesiątnicy. A potem Jakub powiedział mu, by zaniósł ofiarę

do Świątyni, przy której musiał widzieć się z kapłanem. A Jaszua, gdy uzdrowił trędowatych, co im powiedział? Idźcie, ukażcie się w Jerozolimie, ukażcie się kapłanom, zgodnie z Torą. Widzicie, Jaszua rozumiał Prawo. Kontynuujmy.

Będzie to dla niego i dla jego potomstwa po nim przymierze wiecznego kapłaństwa. Tak jak przy innych nadaniach, również i tutaj to nadanie (grant) jest dane za okazywanie czyjejs gorliwości i oddania swojemu panu. I tak jak przy innych nadaniach, tutaj także dar kapłaństwa dany jest na zawsze. W innych tekstach biblijnych, które nie pokazują wyraźnego podziału (kodeksu kapłańskiego) między kapłanami i Lewitami, lecz raczej przyjmują deuteronomiczne podejście do kapłanów i Lewitów jako jednej grupy, nadanie (grant) dotyczy całego plemienia Lewitów. Tak oto czytamy u Malachiasza 2:4,

aby moje przymierze było z Lewim. Moje przymierze z nim było przymierzem życia i pokoju.

W dalszym tekście widzimy wzmiankę o lojalności i poświęceniu Lewiego, która w swojej frazeologii jest podobna do opisu lojalności Abrahama i Dawida, i ich przymierza nadania. 'On chodził za mną' – taki jest tam język. Widzimy go również w nadaniu (grancie) Abrahamowi i Dawidowi. 'On chodził ze Mną.' Gdy używa tego samego języka w odniesieniu do Lewitów, to jest to prawny język, stosowany w przymierzach. Wiele z tego znajdziecie w tej książce. Wiele przykładów takiego języka znajdziecie w tej książce: Deklaracja i Przymierze. '*Deklaracja i Przymierze*'. Tak przy okazji – bardzo dobra książka.

Kolejnym przykładem języka, jakiego używa, to: '*I służył mi uczciwie i sprawiedliwie*'. Wieczne przymierze z Lewim wymienione jest wraz z przymierzem z Dawidem u Jeremiasza 33:17. Dochody kapłanów w starożytnym Bliskim Wschodzie opierały się również na nadaniach (grantach) i królewskich przydziałach. Nawet w starożytnym świecie, w Egipcie, Mezopotamii, u Hetytów. Ludzie, to wszystko jest wprowadzeniem do wersetów. Abyśmy mogli zrozumieć wersety, musimy zrozumieć legalność tego wszystkiego, gdy Biblia została napisana, dana. Fakt, że całe te dowody zostały odkopane, w formie pisma klinowego, glinianych tablic, jest niesamowity. Był to przełom XIX i XX wieku. Mamy więc dowody, by porównać biblijną narrację z prawnym funkcjonowaniem starożytnego świata. I możemy teraz stwierdzić, że Bóg jest Bogiem prawa. Ustanowił Królestwo opierające się na prawach, przymierzach nadań (grantów), którego nikt – dopóki On żyje – nie może podważyć. Jeśli podważymy Jego autorytet, przegramy. Ja jestem świadkiem przeciwko każdemu, kto kwestionuje Jego lud, Jego ziemię, Jego kapłaństwo, Jego Świątynię. Ponieważ rozumiem teraz tego legalność. Muszę być wierny Bogu. I będę Mu wierny, bez względu na to, co się stanie. Muszę trwać przy Jego nadaniu (grancie). Muszę trwać przy Jego przymierzu. Trwać przy Jego słowie. I nie mogę podawać swojej własnej interpretacji. Muszę badać, szukać, potwierdzać i być świadomym tego, dlaczego i jak powiedział to, co powiedział, abyśmy nie wpadli w te same pułapki, jak nasi ojcowie.

Czytajmy dalej. *Dochody kapłanów w starożytnym Bliskim Wschodzie opierały się również na nadaniach (grantach) i królewskich przydziałach.* Jest to także faktycznie odzwierciedlone w Izraelu. Święte dary, przeznaczone dla kapłaństwa Aaronowego, sformułowane są na wzór królewskich nadań (grantów). Cytat: *Wszystkie święte dary Izraelitów nadają je tobie i twoim synom, jako dodatkowy dochód.* To z 4 Mojżeszowej. Będziemy to później czytać. *Należność na wszystkie czasy.* Jest to z 4 Mojżeszowej 18. Otwórzmy sobie 4 Mojżeszową, rozdział 18. Powiem wam coś, ludzie, gdy to do mnie dotarło, gdy to przyjąłem i zrozumiałem, to szybko okazałem skruchę. Ponieważ zrozumiałem miłosierdzie mego Pana w mojej niewiedzy. Gdy to do mnie dotarło, zawołałem do Niego: Panie, proszę, wybac mi, nie wiedziałem, co czynię. I porzuciłem tę drogę. Przestałem uczyć rzeczy, o jakich wiem, że nie są prawdą, jakie są popularne wśród ludzi. Bo tak należy postępować. Wolę być wierny Bogu i być sam ... ale być wierny Bogu. I potrzebujemy Królestwa, by czynić tak samo. Nadszedł czas, by opowiedzieć się za Nim. Nie za waszymi kolegami i przyjaciółmi, którzy mogą się na was pogniewać, bo was nie lubią lub się z wami nie zgadzają. Nigdy, ale to nigdy nie przegramy, jeśli będziemy wierni mojemu Królowi.

Mówię wam, nigdy nie przegramy. On stanie za nami i nas obroni, i utwierdzi, bo taki jest Jego charakter. Mój Król jest dobry, prawy i sprawiedliwy. On jest wierny, On jest lojalny. I musimy stać przy Nim, bez względu na wszystko. Musimy. 4 Mojżeszowa 18:8. Posłuchajcie tego języka. Zaraz to znajdę, sekundę. Przeczytamy to ponownie, by się z wami tym podzielić. Werset 8 mówi:

Jahwe mówił dalej do Aarona: Oto dałem tobie pod straż moje ofiary wzniesione ze wszystkich poświęconych rzeczy synów Izraela. Z powodu namaszczenia dałem je tobie i twoim synom prawem wiecznym. To będzie należeć do ciebie z rzeczy najświętszych, które nie zostaną spalone: każda ich ofiara, każda ich ofiara pokarmowa, każda ich ofiara za grzech i każda ich ofiara za przewinienie, które będą mi składać, będą to rzeczy najświętsze dla ciebie i twoich synów. W miejscu najświętszym będziesz to jeść; wszyscy mężczyźni będą z tego jedli. Będzie to dla ciebie rzeczą świętą. To też będzie dla ciebie: ofiara wzniesienia ich darów ze wszystkimi ofiarami kołysania synów Izraela. Daję je tobie... to prawny język, używany w Biblii. O, przepraszam, mieliście to ze mną czytać, ale tego nie przełączyłem. Daję je tobie, twoim synom i twoim córkom z tobą prawem wiecznym. Każdy czysty w twoim domu będzie je spożywać.

Teraz wiemy, że zastosowany tu język jest prawnym językiem, używanym w starożytnym świecie. I jest także stosowany w Biblii. Kto z was nie wiedział, że słowa 'i daję wam' są prawnym wyrażeniem czasów ościennych narodów, gdy Biblia została napisana? Pozwólcie mi dalej czytać, już prawie skończyłem i zaraz przejdziemy do naszych wersetów. Jeśli otworzymy sobie 3 Mojżeszową 7:34, to rozdział 7, werset 34 tak mówi: choć będę czytał od wersetu 33, dobrze?

Kto spośród synów Aarona będzie składał krew ofiar pojednawczych i tłuszcz, weźmie jako swoją część prawą łopatkę. Gdyż mostek kołysania i łopatkę wzniesienia wziąłem od synów Izraela z ich ofiar pojednawczych i dałem je kapłanowi Aaronowi – ponownie tu to mamy – dałem je oraz jego synom od synów Izraela na mocy wiecznej ustawy. To jest część z ofiar ogniowych Pana z powodu namaszczenia Aarona i jego synów od dnia, kiedy przyprowadził ich, aby pełnili służbę kapłańską dla Jahwe. To był werset 35 z 3 Mojżeszowej 7. Sprawdźcie sobie sami, nie musicie mi wierzyć. Werset 36 – O którym Pan rozkazał, aby im dawano od synów Izraela w dniu, w którym ich namaścił, na mocy wiecznej ustawy dla ich pokoleń. Takie jest prawo (Tora) całopalenia.

To wszystko tam jest. Czytajcie. Język jest identyczny i jest on legalny. Amen? Już prawie skończyłem to czytanie. Nadania (granty) dziesięcin od miasta dla królewskiego sługi są nam tak de facto znane z Ugarit. Ugarit to współczesne tereny Syrii, Libanu, północnego Iraku. Czytamy o tym np. w nadaniu Ammistamru II: *Ammistamru nadał (dał) wszystko (co należy do miasta) jakiemuś PN... na zawsze jego wnukom: jego ziarno i jego wino z jego dziesięcin*. Połączenie Aaronitów i Lewitów z Hebronem zostało ostatnio ukazane i dlatego możemy podejrzewać, że połączenie tego nadania (grantu) dla Aarona i Lewitów zakorzenione jest w Hebronie, jak inne omawiane tu tradycje nadań (grantów). Skończymy już na tym i przejdziemy do wersetów. Pokazałem wam dzisiaj, że w starożytnym Bliskim Wschodzie istniał prawny język, który pokazywał i kierował nas ku zrozumieniu, praw kapłanów na ziemi. I nic takiego nie odnajdujemy, gdy chodzi o kapłanów Melchizedeka, jego kapłaństwo, gdy chodzi o ciebie i mnie. Znajdźcie mi jeden werset w Nowym Testamencie, gdzie jest powiedziane, że ty i ja jesteśmy kapłanami według porządku Melchizedeka, w oparciu o dar, jaki dał ci Bóg. Paweł mówił nam o darach. Bóg dał nam dary, ale nigdy nie wymienił kapłaństwa. Nie mógł, gdyż zwracał się do pogan. A poganie nie mogą być kapłanami. Jaszua nie może być kapłanem na ziemi. Co wam zatem mówi, że poganie mogą? Nawet jeśli jesteś wszczepiony do Izraela, stajesz się tylko Izraelitą i po prostu nie możesz być kapłanem. Ponieważ w Izraelu mamy trzy typy ludzi, którzy mają trzy różne role. Mamy Izraelitów, mamy Lewitów, mamy kapłaństwo. Jedynym powodem, dlaczego kapłaństwo jest istotne, jest służba świątynna. Ale i tak wszyscy są Izraelitami. Wszyscy kapłani są Izraelitami, ale nie wszyscy Izraelici są kapłanami.

Gotowi na wersety? Przez ostatnie 54 minuty przedstawiałem historię. Czytajmy wersety. Pamiętajcie? To ważne. Przejdźmy do 2 Mojżeszowej 29. 2 Mojżeszowa 29. Moją modlitwą jest, by choć niektórzy z was potraktowali nasze studiowanie poważnie i zastanowili się nad głębszym badaniem. Przeczytajmy werset 9. Werset 9 mówi tak:

I przepasziesz ich pasem, Aarona i jego synów, i włożysz na nich mitry, i będzie do nich należało kapłaństwo na mocy wiecznej ustawy. Poświęcisz też Aarona i jego synów.

A potem mówi im, jak mają być poświęceni. Mają użyć krwi i oliwy. Krew na kciuku oraz oliwa namaszczenia. Krew i oliwa namaszczenia na palcu u nogi. Słuchanie, chodzenie i czynienie rękami. Teraz więc wiemy, że konsekrował kapłanów. Nie zrobił tego z Izraelitami. Nie zrobił tego z pozostałymi Lewitami. Zrobił to tylko z synami Aarona. I tyle. Ok. I z całą pewnością żaden poganin nie może teraz przyjść i mieć w tym udziału. Z 2 Mojżeszowej przeczytajmy rozdział 40 werset 15. 2 Mojżeszowa rozdział 40 werset 15. Będziemy skakać po wersetach, bo chcę wam przeczytać jak najwięcej, bo chcę wam udowodnić legalność urzędu synów Aarona na wieki. Niezależnie od tego, czy jest Świątynia, czy nie. To wciąż jest rodzina wybrana przez Boga do nauczania Tory i wykonywania swoich obowiązków. Gdy Świątynia zostanie odbudowana, powrócą na swój urząd. I będę chciał wam to pokazać. Werset 15 z 40 rozdziału. Mówi tak: i namaścisz ich... zacznę czytać od 12 wersetu. Od wersetu 9.

Potem weźmiesz olejek do namaszczenia i namaścisz przybytek i wszystko, co w nim jest, i poświęcisz go ze wszystkimi jego naczyniami, a będzie święty. Namaścisz też ołtarz całopalenia i wszystkie jego naczynia i poświęcisz ołtarz, a stanie się najświętszym ołtarzem. I namaścisz kadź i jej podstawę, i poświęcisz ją. Werset 12. Potem każesz podejść Aaronowi i jego synom przed wejście do Namiotu Zgromadzenia i umyjesz ich wodą. Obleczesz Aarona w święte szaty i namaścisz go, i poświęcisz go, aby mi sprawował urząd kapłański. Także jego synom każesz podejść i obleczesz ich w szaty; I namaścisz ich, jak namaściłeś ich ojca, aby mi sprawowali urząd kapłański. A ich namaszczenie będzie dla nich wiecznym kapłaństwem po wszystkie ich pokolenia. Mojżesz uczynił więc wszystko, jak mu Jahwe rozkazał.

Pozwólcie, że zadam wam pytanie. Czy Bóg umarł? Przecież się modlimy: błogosławiony jesteś, Panie, królu wszechświata. Wiemy, że On żyje na wieki. A to był dekret Najwyższego Elohim. Jego syn, Jaszua, nie może tego przekroczyć. Jego syn, Jaszua, nie może działać wbrew temu. To dlatego Jaszua nigdy nie poszedł w Świątyni do miejsca Świętego i do Miejsca Najświętszego. Nigdy! I nawet po zmartwychwstaniu, nigdzie w opisach Nowego Testamentu, nie mamy powiedziane, że Jaszua udał się do miejsca Świętego lub Najświętszego, lub powiedział innym, by tak czynili. Gdzie są dowody? Można by sądzić, że 40 dni od śmierci i zmartwychwstania Jaszua to było mnóstwo czasu, by przekazał uczniom, wiecie co, Świątynia jest teraz przestarzała, kapłaństwo jest odrzucone, teraz wy jesteście kapłanami, możecie wykonywać ich pracę, możecie tam iść i działać. Tak się nigdy nie wydarzyło. Więc dlaczego robimy coś, co jest zwłaszcza sprzeczne z działaniami Jaszua, czego On nigdy nie zrobił? Jaszua nigdy tak nie zrobił, więc czemu my tak robimy? Jaszua nigdy nie przywłaszczał sobie autorytetu kapłaństwa. Czemu my tak robimy? Jaszua mówił o zepsuciu w kapłaństwie. Lecz Jaszua nigdy nie próbował tam wejść i wykonywać ich pracę. I choć był synem Bożym, szanował postanowienia Stwórcy, gdy chodzi o namaszczenie, jakiego udzielił. A jedynym powodem, dlaczego Jaszua może być królem, jest to, że Józef go adoptował. A Józef pochodził z rodu Judy. I dzięki adopcji ma teraz prawo dziedziczenia. A ponieważ dar królowania pochodzi z plemienia Judy, w postaci daru dla rodziny Dawida, to z definicji, ponieważ Jaszua jest 'pierworodnym' Józefa, staje się teraz kandydatem na króla Izraela. To wszystko jest legalne. Czytajmy dalej. Przejdźmy do 2 Mojżeszowej 28, wersety od 1 do 5. 2 Mojżeszowa 28. Będziemy czytać dużo wersetów. Biblia mówi – twierdzimy, że szanujemy Słowo, ale czasami, gdy coś mówi, nie wierzymy temu i budujemy swoją teologię.

Przywołaj do siebie twego brata Aarona i wraz z nim jego synów, aby sprawowali dla mnie urząd kapłański: Aarona, Nadaba i Abihu, Eleazara i Itamara, synów Aarona. Uczynisz święte szaty dla twego brata Aarona, na cześć i na ozdobę. Porozmawiasz też ze wszystkimi zdolnymi rzemieślnikami, których napełniłem duchem mądrości, aby wykonali szaty dla Aarona na jego poświęcenie, aby mi sprawował urząd kapłański. Oto szaty...

Czyli jest jasne, że zostali wybrani do tego zadania. Powiem wam coś, im więcej o tym czytam, im więcej sprawdzam informacji, tym bardziej boję się Boga. Przypomnijcie sobie, że jest coś takiego jak 'przymierze soli'. 'Przymierze soli'. Bóg zawarł przymierze soli z Pinchase. Zawarł również przymierze soli z Dawidem. Gdy w starożytnym świecie zawierało się przymierze soli, nikt nie mógł go złamać. Wszędzie mamy na to dowody. Ok. Przejdźmy do 4 Mojżeszowej 18:19. W sumie przeczytajmy sobie od wersetu 1 do 19. Chcę, byście to czytali ze mną. Mam to przygotowane. 4 Mojżeszowa 18:1-19. Niech dowody mówią za siebie. Przeczytajmy, co mówi Słowo.

Potem Jahwe powiedział do Aarona: Ty, twoi synowie i dom twego ojca z tobą, odpowiecie za nieprawość świątyni. Ty i twoi synowie z tobą również odpowiecie za nieprawość waszego kapłaństwa.

To oni ponoszą odpowiedzialność. Jeśli oni coś namieszają, w zarządzaniu, w sprawie sądowej, przy Świątach, w czymkolwiek, to oni są odpowiedzialni. To, zgodnie z Torą, oni ponoszą winę. Bo to im został dany autorytet do wyznaczania czasów i okresów. Jeśli więc zmieniasz kalendarz, nie mając odpowiedniego autorytetu, to przekraczasz uprawnienia przy świętych rzeczach Boga. Ponieważ u Ezechiela 44:23-24 synowie Sadoka, którzy są kapłanami, synami Aarona, są tymi, którym Bóg powiedział, że mają być odpowiedzialni za święte rzeczy. Za Szabat, za Święta (a przy nich ofiary) i za czasy (czyli kalendarz). To dlatego ja sam nie idę już według kalendarzy, jakie powymyślali ludzie. Idę według tego, jaki był ostatnio ustalony przez radę Sanhedrynu. Bo zgodnie z Torą, to oni ponoszą winę. Oni są tymi, którzy jeśli namieszają, to legalnie ponoszą odpowiedzialność. Tak mówi Tora. Nie judaizm, ale Tora. Rabini niczego nie pozmiękali. Niczego nie zmienili. To jedna z korekt, jaką musiałem też uczynić. Werset 2.

A twoim braciom z pokolenia Lewiego, z rodu twego ojca, pozwól do siebie przychodzić, aby dołączyli do ciebie i usługiwali tobie; ty zaś i twoi synowie z tobą [będziecie pełnić] służbę przed Namiotem Świadectwa.

Zwróćcie uwagę na następujące wersety. Są bardzo istotne.

Oni będą przestrzegać twego nakazu i pełnić straż nad całym namiotem. Nie mogą jednak zbliżyć się do sprzętów świątyni i do ołtarza.

Uwaga! Bardzo ważne! Lewici nie mogą dotykać ołtarza! Lewici nie mogą dotykać ofiar! Lewici nie mogą obsługiwać krwi! Lewici nie mogą wykonać żadnej pracy, jaką wykonuje kapłan! Tak mówi Tora. Jeśli nie jesteś synem Aarona, nie możesz tego robić.

Oni będą przestrzegać twego nakazu i pełnić straż nad całym namiotem. Nie mogą jednak zbliżyć się do sprzętów świątyni i do ołtarza, żeby nie pomarli ani oni, ani wy.

Panie i panowie, pomyślmy o konsekwencjach tego, co robimy. Tora, która jest prawem, mówi nam, że jeśli Lewita, który ma pomagać kapłanom wykonywać ich pracę, jeśli dotknie świętych naczyni, albo ołtarza, albo rzeczy, jakie dzieją się na 'azera', dziedzińcu kapłanów, lub

będzie obsługiwał krew, to umrze, a wraz z nim kapłan, który mu na to pozwolił. Jak sądzicie, co stanie się z nami, ludźmi, uważającymi, że mogą zabijać swojego baranka paschalnego, zarzynającego go i pomazującego futryny drzwi? To jest sprzeczne z Torą. Nigdzie w Nowym Testamencie nie mamy wolności do czynienia czegokolwiek nam się chce. Pokażcie mi jeden werset. Nie ma ani jednego, w którym Bóg dał nam taki autorytet. Albo Pan jest niezmienny przez całe Pismo, albo coś jest nie tak.

Ja jak na razie widzę niezmiennosc przez całe Pismo. Czy Jaszua przychodził do Świątyni ze swoimi ofiarami i wchodził do Miejsca Najświętszego? Przeczytam teraz werset 19, a potem dam wam biblijny dowód na to, jeśli ktoś tam wchodził, kto nie był synem Aarona i wchodził do miejsca świętego, co się z nim stało. Ok, patrzcie. Werset 4.

Przyłączą się do ciebie i będą pełnić straż przy Namiocie Zgromadzenia, przy każdej służbie namiotu. Lecz żaden obcy niech się do was nie zbliża. Wy będziecie pełnić straż w świątyni i straż przy ołtarzu, aby już nie spadł gniew na synów Izraela. Bo oni już tym nie mogą się zajmować. Oto wziąłem waszych... zobaczcie, to mówi sam Pan. Oto wziąłem waszych braci Lewitów spośród synów Izraela. Oni są wam oddani jako dar... Czyli Pan dał kapłanom nie tylko kapłaństwo jako nadanie (grant), teraz daje także Lewitów jako nadanie (grant) dla nich. ... jako dar dla Jahwe, aby pełnili służbę w Namiocie Zgromadzenia. Ty zaś i twoi synowie z tobą będziecie strzec waszego kapłaństwa przy każdej służbie ołtarza i poza zasłoną, i będziecie służyć. Dałem wam urząd waszego kapłaństwa jako dar (mat•ta•Na).

Tutaj to mamy, ludzie. Jest to dar. Ok. *Mat•ta•Na. Mat•ta•Na* – czyli podarunek. Bardzo ciekawy tekst. Mam nadzieję, że wszyscy to pamiętacie. Daję wam kapłaństwo jako dar – co zgodnie ze starożytnymi dokumentami prawnymi, z czasów biblijnych, nikt nie może odebrać domu, własności, a także urzędu kapłana. To należy do nich, jak długo król żyje.

Obcy, który się zbliży, poniesie śmierć. Werset 8. Jahwe mówił dalej do Aarona: Oto dałem tobie pod straż moje ofiary wzniesione ze wszystkich poświęconych rzeczy synów Izraela. Z powodu namaszczenia dałem je tobie i twoim synom prawem wieczystym. To będzie należeć do ciebie z rzeczy najświętszych, które nie zostaną spalone: każda ich ofiara, każda ich ofiara pokarmowa, każda ich ofiara za grzech i każda ich ofiara za przewinienie, które będą mi składać, będą to rzeczy najświętsze dla ciebie i twoich synów. W miejscu najświętszym będziesz to jeść.

Czytaliśmy już to wcześniej. Przejdźmy teraz do wersetów 18 i 19. Idziemy dalej.

Ale ich mięso będzie twoje, podobnie jak mostek wzniesienia i prawa łopatka są twoje. Wszystkie ofiary wzniesienia z poświęconych rzeczy, które będą przynosić Jahwe synowie Izraela, daję tobie, twoim synom i twoim córkom z tobą prawem wieczystym. Jest to wieczyste przymierze soli przed Jahwe, dla ciebie i twojego potomstwa wraz z tobą.

To są poważne rzeczy, ludzie. Poważne sprawy. Wszyscy mamy kłopoty. Jeśli będziecie uczyć, że jesteśmy według porządku Melchizedeka, to mamy problem. Bo nie jesteśmy. Jaszua nie może być Melchizedekiem na ziemi. Po tym, jak kapłaństwo zostało ustanowione na górze Synaj, kiedy to Pan wybrał synów Aarona, od tego momentu oni są jedynymi kapłanami na ziemi. Gdyż Bóg dał im to jako dar. Możecie mi cytować 1 Mojżeszową, ile chcecie, lecz od chwili, gdy ten dar został dany synom Aarona na górze Synaj, Melchizedek z 1 Mojżeszowej 14 już nie obowiązuje. Możecie mi mówić, że możecie być królami Izraela, pierwocinami, o przepraszam, że pierworodny miał być kapłanem. I macie rację. Ale od dnia, gdy Bóg wybrał synów Aarona, teraz to oni są kapłanami na wieki. Udowodnijmy to. Chodźmy do 4 Mojżeszowej, rozdział 10. 4 Mojżeszowa 10.

Oj, to chyba rozdział 8. Dobrze. Szukam wersetu, byśmy nie musieli czytać całości. Ok, jeszcze chwileczka. Rozdział 8. Zaczę czytając i zaraz znajdę ten werset. Poświęcenie Lewitów.

I Jahwe przemówił do Mojżesza tymi słowy: Powiedz Aaronowi: Gdy zapalisz lampy, siedem lamp ma rzucać światło na przednią stronę świecznika. I Aaron tak uczynił. Z przedniej strony świecznika zapalił lampy... Przeskoczmy do przodu i będę czytał ... werset 10. Werset 10 mówi coś takiego: I przyprowadzisz Lewitów przed Jahwe, a synowie Izraela położą na nich swoje ręce. Wtedy Aaron przedstawi Lewitów przed Jahwe jako ofiarę [kołysania] od synów Izraela, aby pełnili służbę dla Jahwe. Lewici zaś położą swoje ręce na głowy cielców. Ty złożysz jednego na ofiarę za grzech (oczyszczenie), a drugiego na ofiarę całopalną dla Jahwe, aby dokonać przebłagania za Lewitów. Następnie postawisz Lewitów przed Aaronem i przed jego synami i przedstawisz ich jako ofiarę [kołysania] dla Jahwe. W ten sposób oddzielisz Lewitów spośród synów Izraela i Lewici będą należeć do mnie. Jest to język adopcji. Bóg ich teraz adoptował. I patrzcie na to... Gdy ich oczyścisz i przedstawisz jako ofiarę [kołysania], Lewici wejdą, aby służyć w Namiocie Zgromadzenia. Oni bowiem są mi oddani spośród synów Izraela; w miejsce każdego, kto otwiera łono, w miejsce wszystkich pierworodnych synów Izraela wzięłem ich sobie.

Czyli werset 16 mówi nam, że z powodu grzechu cielca pod górą Synaj, Bóg mówi, że pierworodni z Izraela nie będą już moimi kapłanami, choć taki był oryginalny plan, lecz potem wybrał kapłanów i wybrał Lewitów. I dlatego płacimy okup za pierworodnego. Okup za pierworodnego dawany jest Lewitom. Bo tak jest to teraz ustalone, odkąd Bóg ich wybrał. Pozwólcie, że wezmę was teraz do 2 Kronik 26. 2 Kronik 26. Nie będziemy czytać całego rozdziału – 2 Kronik 26 – ale jeśli dacie mi jeszcze kilka minut, z 10-15 minut, proszę. Naprawdę chcę wam podkreślić ten punkt. Jest istotny i nie chcę nagrywać tego jeszcze raz. Jest to jeden z najważniejszych tematów, jaki nauczam w moim życiu, ponieważ może nam oszczędzić bólu głowy.

Pozwólcie, że pokażę wam kolejny dowód, co się dzieje, kiedy ktoś wchodzi do Świątyni, do obszarów zarezerwowanych tylko dla kapłanów, takich jak: ołtarz, miejsce Święte, Miejsce Najświętsze, święte przedmioty, ofiary, naczynia ofiarnicze. I przypomnę wam, że kiedy król Babilonu, kiedy perski król przejął Babilon, bo w ciągu jednej nocy król umarł. Pamiętacie to, jak pojawił się palec piszący na ścianie i Daniel, który dał wykład tego napisu ze ściany? Co takiego zrobił król Babilonu? Zażądał złotych naczyń ze Świątyni izraelskiej i napił się z nich wina. Były one zarezerwowane tylko do służby dla Boga. Było to obrazą Bożego autorytetu i Jego Świątyni. A także Jego władzy i suwerenności, i umarł tej nocy. Dlatego, że napił się z naczyń świątynnych, które były tylko do służby Najwyższemu Bogu. 2 Kronik 26:16-21. Tak mówi: Werset 16:

Ale kiedy [król Uzjasz] się umocnił, uniosło się jego serce ku jego własnej zgubie. Słuchajcie teraz tych słów. Nazywa serce króla Izraela, z pokolenia Judy, twarde, ponieważ chciał wykonać czynności kapłańskie. Biblia nazwała to: uniosło się ku zgubie. Zgrzeszył przeciw Jahwe, swemu Bogu, gdyż wszedł do świątyni Jahwe. A to jest król Izraela, który został namaszczone na to, by być królem. Lecz zgrzeszył przeciwko Bogu, wchodząc do Świątyni... aby palić kadzidło na ołtarzu kadzenia. Wszedł za nim kapłan Azariasz, a z nim osiemdziesięciu kapłanów Jahwe, odważnych mężczyzn. I sprzeciwili się królowi Uzjaszowi, i powiedzieli mu: Nie do ciebie, Uzjaszu, należy palenie kadzidła Jahwe, lecz do kapłanów, synów Aarona, którzy są poświęceni, aby palić kadzidło. Wyjdź ze świątyni. Zgrzeszyłeś bowiem i nie przynosisz ci to chwały od Jahwe, Boga.

Chcę, byście się zastanowili nad tymi słowami. To z tego powodu Jaszua nigdy nie wejdzie do Miejsca świętego, ani też nie pomyśli, by wypowiadać się przeciwko służbie kapłańskiej w

Świątyni. Ponieważ Pan dał to jako dar. Zhańbiłoby to Jego Ojca. Dlatego nigdy tak nie robi. I to dlatego, zgodnie z Torą, król nie może być kapłanem w tym samym czasie. Możesz mieć rolę kapłana, ale królowanie będzie w innej rodzinie.

Interesujące jest tu teraz, że rodzina Hasmonejczyków, po zwycięstwie Machabejczyków, w rodzinie Hasmonejczyków, szczególnie w tej rodzinie, było dużo zepsucia. W rodzinie kapłanów. I dzięki wydarzeniom podbojów machabejskich ludzie chcieli, aby kapłani, Juda Machabeusz i jego synowie, byli przywódcami, by rządili. On nie chciał tego przyjąć, ale napisał list i na chwilę obecną wszyscy to przyjęli, dopóki nie zostanie wybrany jakiś król. Nieco później... tak się nie stało, nigdy nie wybrali króla. Synowie rodziny Hasmonejczyków, rodziny kapłańskiej, wykorzystali autorytet swojego kapłaństwa i stali się zarówno królami i kapłanami. Wykorzystali werset z 1 Mojżeszowej i z Psalmów, wiecie, będziesz kapłanem na wieki, według porządku Melchizedeka, używając go jako przesłanki do stania się królem i kapłanem. Wywołało to ogromny chaos w Izraelu. Wynik tego widzieliśmy w zepsuciu Kajfasza i jego rodziny. To z tego powodu król Herod dostał się do władzy. Z powodu zepsucia rodziny Hasmonejczyków. Stali się w tym samym momencie królami i kapłanami w Izraelu i na ziemi. A zgodnie z Torą jest to zakazane. I tu mieliśmy na to jeden z dowodów. Ok. Pozwólcie, że będę czytał dalej.

Wtedy Uzjasz rozgniewał się, mając w ręku kadzielnicę, by spalić kadzidło. A gdy pałał gniewem na kapłanów, pojawił się trąd na jego czole przed kapłanami w domu Jahwe, przy ołtarzu kadzenia. Kiedy najwyższy kapłan Azariasz i wszyscy kapłani (kohanim) spojrzeli na niego, oto miał trąd na czole. Wypchnęli go więc stamtąd, a i on sam spieszył się z wyjściem, bo dotknął go Jahwe. I tak król Uzjasz był trędowaty aż do dnia swojej śmierci i jako trędowaty mieszkał w domu odosobnienia. Został bowiem wyłączony z domu Jahwe.

Został wyłączony. Król Izraela. Ponieważ dopuścił się przestępstwa. Jego serce się uniosło i postępował źle przed Panem. Przyniósł Bogu hańbę, wchodząc do miejsca świętego i paląc kadzidło. Kolejny dowód znajdujemy w historii króla Saula, kiedy nie poczekał na Samuela. Nie poczekawszy na Samuela, złożył ofiarę. Przez to stracił królestwo. Panie i panowie, to wszystko jest prawdziwe. Jaszua nigdy nie powiedział, że porządek kapłański (kohanim) synów Aarona został zniesiony. Nigdy, ale to nigdy. Mówił o zepsuciu, bo mieli oni wykonywać prawo i sprawiedliwość. Lecz nigdy nie naruszył świętości. Nigdy nie dotknął tego, co Bóg oznajmił nam, że jest święte. To dzięki temu wiem, że Jaszua jest Mesjaszem. Ponieważ On postępował dokładnie tak, jak powinno się postępować. W chwili obecnej Jaszua jest arcykapłanem w Niebiańskiej Świątyni. Albo był, bo według Hebrajczyków, które nam mówią, że dokonał On tego raz na zawsze, a teraz siedzi po prawej stronie Ojca, w chwale, w niebiosach. Mówi o tym rozdział 8 i mówi o tym rozdział 10. Przejdźmy do Hebrajczyków 10:11-12. Powiedziano tam:

A każdy kapłan staje codziennie do wykonywania służby Bożej, wiele razy składając te same ofiary, które nigdy nie mogą zgładzić grzechów. Lecz ten, gdy złożył jedną ofiarę za grzechy na zawsze, zasiadł po prawicy Boga, oczekując odtąd, aż jego nieprzyjaciele będą położeni jako podnózek pod jego stopy.

Panie i panowie, według Tory On już nie wykonuje żadnych obowiązków kapłańskich. Uczynił to raz na zawsze. Bo to był Dzień Odkupienia. Jego dzieło jest wieczne. Teraz siedzi po prawicy Ojca, czekając, by stać się królem na ziemi. Jak na razie. Mam dużo innych wersetów, ale nie mamy na to czasu. Ale chciałbym, abyście przeczytali 4 Mojżeszową 16:1-40. Zakończę udowadnianie mej myśli o autorytecie kapłaństwa synów Aarona 4 Mojżeszową 17. Przejdźmy więc do 4 Mojżeszowej 17. Wersety 1 do 12. 4 Mojżeszowa 17:1-12. Lud Izraela rzuca wyzwanie Aaronowi, jego synom i Mojżeszowi. Więc Pan w zasadzie załatwia tę sprawę wybierając łaskę – łaskę autorytetu.

Potem Jahwe powiedział do Mojżesza: Mów do synów Izraela i weź od każdego z nich po lasce według domów ich ojców, od wszystkich ich naczelników według domów ich ojców dwanaście lasek, a imię każdego napisz na jego lasce. A imię Aarona napiszesz na lasce Lewiego, gdyż jedna laska będzie dla każdego naczelnika z domu ich ojców. I położysz je w Namiocie Zgromadzenia przed Świadectwem.

Innymi słowy, Bóg wybierze, kto ma wykonywać obowiązki kapłańskie. Pamiętajcie, to historia Koracha. Korach jest z synów Lewiego, ale nie jest on synem Aarona. Korach chciał przekroczyć uprawnienia i wykonywać robotę Aarona oraz jego synów, ale umarł z tego powodu. Potem ludzie zakwestionowali autorytet Aarona i jego synów, więc Pan powiedział, że rozwiążemy tę sprawę raz na zawsze. Dlatego wchodzi on do Miejsca Świętego i Najświętszego, bo to Bóg podejmie tę decyzję, nie ludzie. Idźmy dalej.

I położysz je w Namiocie Zgromadzenia przed Świadectwem, gdzie się z wami spotykam. I stanie się tak, że laska tego, kogo wybiorę – kto go wybierze? – Bóg – [jego laska] zakwitnie. I uśmierzę przed sobą szemrania synów Izraela, jakie kierują przeciwko wam.

Jeśli więc mówisz przeciwko synom Aarona, Świątyni, kapłaństwu, ołtarzowi, ofiarom, to stawiasz się Bogu i przekraczasz uprawnienia. Po prostu. I gorzej, jeśli mówisz, że głosimy teraz porządek Melchizedeka, to totalnie rzucamy wyzwanie Panu i działamy w obszarze, który w ogóle do nas nie należy. Gdyż Bóg wyraźnie dał im to jako dar, w przymierzu soli. Uświęcił ich, kołysał nimi (ofiara), namaścił ich a następnie przyjął ofiarę krwi na ołtarzu, ratyfikując to przymierze, które jest wieczne – dopóki król żyje. Kontynuujemy.

Werset 6 – Gdy Mojżesz przekazał to synom Izraela, wszyscy ich naczelnicy oddali mu swoje laski, po jednej lasce od każdego naczelnika z domu swego ojca, razem dwanaście lasek. Wśród ich lasek była też laska Aarona. Potem Mojżesz złożył te laski przed Jahwe w Namiocie Świadectwa. Nazajutrz, gdy Mojżesz przyszedł do Namiotu Świadectwa, oto laska Aarona, z domu Lewiego, zakwitła, wypuściła pączki, wydała kwiat i dojrzałe migdały. Wtedy Mojżesz wyniósł wszystkie laski sprzed Jahwe do wszystkich synów Izraela; a gdy je ujrzeli, każdy z nich wziął swoją laskę. I Jahwe powiedział do Mojżesza: Połóż laskę Aarona z powrotem przed Świadectwem, aby była zachowana na znak dla buntowników.

Widzicie, Biblia tu to potwierdza. Jeśli mówimy, że synowie Aarona nie są już oficjalnym kapłaństwem, to nas, według Tory, Bóg nazywa nas synami buntowników.

A położysz kres ich szemraniu przeciwko mnie, aby nie pomarli. I Mojżesz tak uczynił; jak Jahwe mu rozkazał, tak uczynił. I synowie Izraela powiedzieli do Mojżesza: Oto umieramy, ginimy, wszyscy ginimy; Każdy, kto zbliża się do przybytku Jahwe, umrze. Czy mamy doszczętnie zginąć?

I dlatego Bóg później mówi, kapłani będą odpowiedzialni za wszystko związane ze świętymi rzeczami. Oni poniosą za to odpowiedzialność. Czyli Pan wyświadczył nam wielką przysługę, jeśli jesteś Izraelitą. On cię tak umiłował, bo wiedział, że nasza natura zbuntuje się przeciwko każdemu Jego autorytetowi, że zrobił coś takiego, gdy chodzi o święte rzeczy w kapłaństwie, że to oni ponoszą odpowiedzialność. Nie wolno ci przekraczać uprawnień ich autorytetu. A oni nie mogą uciskać cię w ich autorytecie. I jeśli oni zrobią coś złego, oni też ponoszą winę. Ty ich rozliczasz, oni ponoszą winę. Ponieważ to ja ich wybrałem, by byli odpowiedzialni, by strzegli Moich świętości.

Modłę się, aby to krótkie nauczanie było dla was budujące i dało wam więcej dowodów.

Mam jeszcze dużo wersetów. Możecie czytać 4 Mojżeszową 3, 33. Przeczytajcie 1 Kronik 27:17. 1 Kronik 12:27. 1 Kronik 23:13. 1 Kronik 24:19. Możecie również przeczytać, tu mam więcej wersetów: 3 Mojż. 8, 4 Mojż. 3, 4 Mojż. 18, 4 Mojż. 8. Jest mnóstwo dowodów na udowodnienie tego. Jeśli chcecie się dowiedzieć o 24 zmianach kapłańskich, odwiedźcie 1 Kronik 24. Jest tam powiedziane, kogo Bóg wybrał na kapłanów i w jakim porządku.

Panie i panowie, mówię wam, musimy studiować Świątynię. 279 praw spośród 613 przykazań wiąże się bezpośrednio ze Świątynią. Musimy powrócić do Świątyni. Studiować ją, uczyć się o jej legalności. Czytałem wam prawne teksty ze starożytnego świata, potwierdzające ten punkt. Biblia napisana jest pięknym, konkretnym językiem. I kiedy nauczymy się tego języka, zrozumiemy jurysdykcję, prawo, ustawy, edykty oraz instrukcje. Nasz Pan był w tym bardzo wyraźny. Przykłady za przykładami pokazują nam, co się stanie, gdy przekroczymy uprawnienia świętości. Nie stańmy się jak nasi ojcowie, którzy przekraczali swe uprawnienia w świętości. Zostaliśmy powołani do tej ewangelii, dobrej nowiny, by przynosić owoc, a nie sabotować Boże Królestwo lub przekraczać uprawnienia w świętości. Nasz król dał nam te święte rzeczy, byśmy je strzegli.

Niech wam błogosławi Pan i was strzeże.

Bardzo dziękuję.

Wejdźcie na moją stronę wisdomintorah.com i razem studiuje Świątynię.

Amen.

tłumaczenie – Bogusław Kluz